

Oponentský posudek na bakalářskou práci Lucie Zíkové „Prožívání projevu pláče a jeho subjektivní funkce u dospělých osob“

Jak již název napovídá, předložená bakalářská práce se zabývá subjektivním prožíváním, hodnocením a chápáním pláče u dospělých mužů a žen. Text je členěn na část teoretickou a na část empirickou. V teoretické části práce se autorka na cca 25 stranách věnuje takovým tématům, jako je charakteristika pláče v dospělosti, vývoj pláče v průběhu ontogeneze, vztahem mezi pohlavím, genderem, kulturou a pláčem, nebo funkcí pláče v dospělosti. Teoretické ukotvení práce je velmi kvalitně zpracováno, autorka cituje relevantní zahraniční i domácí literaturu. Oceňuji, že většinou pracuje s primárními zahraničními zdroji. Jednotlivé kapitoly jsou jasně a přehledně strukturovány. Text je současně na vysoké jazykové úrovni. Co se týče formálních nedostatků, v práci občas chybí odkazy na zdroje, ze kterých studentka čerpá. K teoretickému ukotvení práce bych tak měla jen jedinou výtku, která se týká zacházení s pojmem „gender“, který autorka definuje jako „sociální konstrukt, který vyjadřuje, že vlastnosti a chování spojované s obrazem muže a ženy jsou formovány kulturou a společností“ (str. 11). Při čtení práce jsem ale měla občas pocit, že tento termín spíše zaměňuje za pojem pohlaví v biologickém slova smyslu, a samotná rovina pohlavních rolí (maskulinity, femininity) tak vlastně není zohledněna (např. strana 12, 18 apod.).

V empirické části práce se autorka věnuje svému vlastnímu výzkumu, v rámci kterého si klade výzkumné otázky „*Jak dospělé osoby prožívají pláč?*“, „*Jaké funkce připisují dospělé osoby pláči?*“ a „*Jak vnímají dospělé osoby vztah pláče a kultury?*“ (str. 25). Jako výzkumnou strategii volí kvalitativní metodu polostrukturovaných interview, sebraná data pak analyzuje pomocí interpretativní fenomenologické analýzy. V rámci svého výzkumu autorka provedla celkem 8 rozhovorů (5 žen, 3 muži). Bohužel konečné číslo tazatelů považuji za poměrně nízké, především v rámci finálního zastoupení mužů ve vzorku. Rovněž je otázka, zda je za vhodné zařadit do finálního vzorku dva kamarády. Vzhledem k tématu by možná bylo vhodnější mezi známými a kamarády provést pilotní výzkum a dále se soustředit na jedince, se kterými výzkumník nemá úzké vztahy, protože ty mohou ovlivnit výslednou podobu rozhovoru. Samotný výzkumný vzorek by si také zasloužil lepší popis, nedozvídáme se například věk participantů, případně typ vysoké školy, kterou studují apod. Samotný popis výsledků je zpracován velmi dobře, rovněž diskuze výsledků i limity studie jsou zpracovány kvalitně. Oceňuji, že se studentka snaží výsledky interpretovat v kontextu předchozích studií a nejde tak jen o opětovnou sumarizaci vlastních výsledků.

I přes uvedené nedostatky práci rozhodně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně – velmi dobře.

Mgr. Klára Bártová, Ph.D.

FHS UK

V Uherském Hradišti 08. 06. 2017